

Program-exempel från mina tidigare föredrag.

Den 25 augusti 2004 höll jag ett föredrag på ABF i Stockholm. Programmet därifrån står kvar här som beskrivning av hur ett kommande föredrag kan läggas upp. Jag har gjort ett kompendium på 24 sidor som jag säljer till självkostnadspris. Senare ska jag att lägga ut material med referenser och artiklar på min hemsida. Jag skriver på en bok på ”100 sidor och 100 ekvationer” som senare kan laddas ner gratis som pdf-dokument.

Program:

Vi delade upp seminariet i tre perioder (lektioner). ca-tider 18-19, 19.15-20.15, 20.30-21.30.

(Tiderna kan varieras, och den tredje perioden utgå vid kortare föredrag på ca 2 tim.).

Vi ska först diskutera de feltolkningar som kvant- och relativitetsteorierna är grundade på.

Därpå ska vi diskutera de positiva konsekvenserna som innebär att den moderna ad hoc-fysiken åter blir klassisk fysik.

Vi avslutar med att diskutera nya fakta om växthusteorierna -- detta väckte stort intresse vid AAAS-konferensen i Denver.

Rödförskjutning = vågförlängning = entropi

Första perioden ska jag presentera det vågförskjutningsfenomen som alla sett men ingen förrän nu insett att den förklarar kvantsprånget som de mätningar tycktes tyda på som gjordes på värmestrålningens våglängdsområde, men där Max Planck förgäves försökte förstå varför det vid alla jämförelser av mätningarna alltid var en konstant fraktionell differens mellan de vågenheterna tolkade som frekvensmultipler.

Kvanthypotesen

För att försöka förstå mätningarna som gjordes på värmestrålningens temperatur och dess motsvarande våglängder så studerade Planck energin vid en specifik temperatur och jämfördes med dess uppmätta våglängd men omtolkad som frekvensenhet för att kanske försöka förstå fenomenet som en strålningseffekt. Genom spekulativa dimensionsanalyser bestämdes denna konsensus-kompromiss: att definitionen skulle vara värmemängden (energin) under en tidsenhet (J_s). Den konstanta differensen mättes som skillnader mellan vågenheterna -- men tolkades som temperaturskillnader och energihopp (”kvantsprång”) per frekvensenhet. Denna virtuella kvanthypotetiska energipartikeln antogs vara gravitationsberoende, vilket försöktes bevisas genom feltolkade Mössbauer-experiment vars mätresultat anpassades till antagandet. Alla mätningar var entydigt rödförskjutna och fördelades kring ett medelvärde men valdes så att de mindre rödförskjutna ansågs blåförskjutna utifrån medelvärdet. Det är som att säga att två accelererande bilar ska jämföras -- relativt sett - utifrån deras medeltid (!) och säga att den snabbare bilen körde framåt men att den långsammare backade.

Eftersom Wiens förskjutningslag visar att temperatur och våglängd (färg) är proportionella (två yttringar av samma effekt) så ska effekten och effektskillnaden beräknas med de termodynamiska lagar som heter Wiens förskjutningslag och Stefan-Boltzmanns lag. Den konstanta differensen på $6,63 \times 10^{-34}$ visar hur mycket en elektrodynamisk vågenhet förlängs under den sträcka den färdas. Vid jämförelse från en vågenhet till nästa så har vågen förlängts med denna konstanta förlängning. Jämför med begreppet ränta på ränta.

Om vi beräknar en specifik spektrallinje i ljusets våglängdsområde från en galax så förlängs denna våglängd 1 ångström (1/10 miljarddel meter) på 16 miljarder ljusår. Hela ljusspektrum på ca 3800 Ångström förskjuts 100 % ($z = 1$) på ca 50 miljarder ljusår. Men genom medvetna reduceringar och omedvetna feltolkningar så har denna förskjutning minskat till ca 12-18 miljarder ljusår. Detta har extrapolerats baklänges och tolkas som att där började ljuset sin väg, dvs. big bang. Det är dock ljusets vågenheter som genom entropi förskjuts i längd accelererande mot jämvikt där energin är i nivå med universums grundtemperatur, dvs bakgrundsstrålningens mikrovågor. Det är inte universum som expanderar, det är strålningens våglängder. Det behövs alltså ingen hjälphypotes såsom mörk energi som antas expandera universum. Edwin Hubble och Max Planck har försökt analysera samma vågförskjutningsfenomen men båda har feltolkat denna entropi-konstant som Rudolf Clausius var först att förutsäga och definierade och efterforska. Eftersom man inte fann det man sökte så antogs som provisorisk Boltzmanns statistiska teori om två olika gaser eller två olika vätskor med olika blandning eller olika temperatur som blandades och tiden för diffusionen mättes och uppfattades som entropi-förändring mot jämvikt. Detta var dock inte definition av entropi enligt Rudolf Clausius som (.. himself showed no inclination to seek a molecular understanding of irreversible entropy ...).

Myten om ”mörk materia”

Andra perioden ska jag förklara bakgrund och konsekvenserna av den moderna fysikens kvantteori och relativitetsteorier samt fenomen och tolkningar och mysterier inom kosmologin. Varför relativitetsteoriens Lorentz-transformation uppfunnits och dess absurda konsekvenser som tids- och rumsförskjutningar. Jag ska visa den riktiga lösningen som är så enkel och begriplig och (fysio)logisk att alla förstår dess abstrakta kinematik (vågmekanik). Jag ska visa varför fjärran galaxernas strålning uppfattas som gigantisk vilket lett till tolkningar som att kvasarer (unga galaxer) är/har svarta hål som slukar materia som omvandlas till energi. Erkända och begripliga termodynamiska lagar förklarar logiskt och begripligt den skenbart gigantiska strålningsenergin utan hjälphypoteser som svarta hål. Vi ska studera spiralgalaxernas flata rotationskurva vilken feltolkats som att galaxarmarnas konstanta rotationshastighet borde avta med avståndet från centrum därför att annars borde galaxen slungas isär, beräknat efter den teoretiska massan. Det antas att galaxerna därför innehåller mörk materia som ger ökad gravitation och håller ihop galaxerna. Hastighetskurvan förklaras så att vi ser att ingen mörk materia behövs. Astronomernas feltolkningen förklaras med att de inte förstått skillnaden mellan banhastighet och vinkelhastighet.

”Den okända koldioxidsänkan”

Tredje perioden ska jag förklara och beskriva den hittills okända sänka som kontinuerligt reglerar, genom naturens termodynamiska lagar och koldioxidens fysikaliska egenskaper, koldioxidnivån en till den låga koncentration i atmosfären som är ca. 350 ppm, dvs 0,035%. Det finns mängder av intressanta och begripliga belägg för detta. Främsta fakta visar att koldioxidens densitet (täthet, tyngd) följer temperaturen -- och det tryck koldioxiden utsätts för. Sålunda innebär koldioxidhalter över det normala att trycket (tyngden) ökar och eftersom koldioxiden löses i havet så ökar dess densitet med havsdjupet så att koldioxiden vid cirka 400 meters, djup där trycket är 40 atmosfärer, blir tyngre än havsvattnet och sjunker (reduceras) kontinuerligt. Med dessa fakta kommer växthushypotesen att omvärderas. Vi får nya insikter i konsekvenserna av denna koldioxidsänka som kan förklara den ökade nederbörden som vi tydligen ser som en följd av att **havet värms upp av den komprimerade koldioxidgasen.**

Koldioxiden komprimeras

Jämför med tryckökningen i en dieselmotor där kompressionstemperaturen är cirka 400 celciusgrader vid 40 atmosfärens tryck. Mycket intressant (och med stöd nyligen i en artikel i Science och New Scientist) är att de så kallade ”fossila” bränslena naturgas och råolja som pumpas ur källor i sedimentlager under havsbotten och sedimentlager som tidigare varit havsbotten men lyfts genom kontinentalförskjutning. Olja och gas är således inte omvandlade rester av fossilt material som skapats av dött marint material från växter, plankton och djur. Detta är en omöjlighet med den höga kolsyrahalt som konstaterats på de stora djupen. Detta följer logiskt av att den tyngre komprimerade koldioxid sjunker in i sedimentlagren och reagerar med väteradikaler från den heta underliggande magman som spjälkar vattenmolekylernas väte och syre. Detta är också den processen som ger oss det syre vi andas. Hur syrets koncentration regleras är ännu inte känt. Det är ett uppslag för kreativa forskare att finna ut. Forskning har visat att kolets kretslopp i växterna genom uppbyggnad med fotosyntes och nedbrytning genom förruttelse ger en nollbudget: dvs totalt sett inget överskott av syre och ingen minskning i atmosfären av koldioxid. Men all den koldioxid som människan genom sina verksamheter släpper ut försvinner i en okänd så kallad sänka

En intressant tanke är att den mängd koldioxid som absorberats i havsbotten kan skakas om och frigöras vid en kraftig kollision med en asteroid och frigöra koldioxid till atmosfären så att den blir dödligt kvävande vid en koncentration på cirka 5-15 % (jämför med en tappad läskedrycksflaska där omskakningen får trycket att öka). Det förklarar varför vissa djur överlevt tidigare massdöd i historien. Fåglar kan fly undan till högre höjder och fiskar har andra anpassade andningssystem.

Forskningsresultat från mätningar på iskärnor från Vostok-undersökningen visar som diagram att kurvan för klimatets **värmeökning kommer före och orsakar atmosfärens koldioxidökning.** Vid uppvärmning av vatten frigör dess upplösta koldioxid. Detta förklarar varför havsvatten avger koldioxid när vattnet värms under våren och försommaren. Denna till synes förbryllande påpekande som jag gjort sedan ca 20 år tillbaka visades nyligen (dec.2005) som en ny upptäckt i massmedia.

En annan felkälla är att koldioxiden vid cirka 80 minusgrader kondenserar till fast form och fälls ut i den antarktiska snön. Dessa låga temperaturer förekommer under den antarktiska vintern.